

راه برو، فقط توراه خدا!

اشاره

سال‌های ۵۷ تا ۶۰ سال‌های رویارویی جوانان پرشور و انقلابی با ضد انقلاب در چند سالگرد بود، سال‌هایی که این جوانان هم‌زمان با حضور در سنگر با بازسازی مناطق محروم و سنگر جیوه‌های حق علیه باطل، با قلم خود همه درسنگر مطبوعات به دفاع از ارزش‌های اسلام و انقلاب می‌پرداختند. آن روزها هر گروهک و دسته‌کوچک و بزرگی با شعارهای فربینده جوانان و نوجوانان را به سوی خود و گروهک خود دعوت می‌کردند در مقابل، نویسنده‌گان جوانی بانقد دیدگاه‌های فکری و سیاسی قشر جوان را دعوت به خدا می‌کردند و سرانجام نیز جان خود را به پای خداوهای خودفدا کردند، آنچه در پیش روست قطعه‌ای از شهید مهدی رجب بیگی از دانشجویان پیررو خط امام و از عوامل محوری در تسخیر لانه جاسوسی است که به دست مدعيان مبارزه با امپریالیست به شهادت رسید.

اما توی «دل» با دل پرخون
میکنه افسون، لیل اش «لنون»، او شده «مجنون»
با سر و کله، از راه او مده
با «روی سیه»، آمده تو ده
هی از اینظرف، هی از اون طرف
عنیهو رو ده، میکشه «زو زده»، می‌ماله «بوزه»
هر کس و ناکس
آره بچه جون، با توان جوون
اینو خوب بدون، تانشی افسون، افسون شیطون
گول نخوری از، رویاه مکار
نروی بی اون، سگ بد کار
یا پی کلاخ، دنیال قار قار
مثل گوساله، می‌شی زار و خوار
مثل خود «وخار»، می‌روی تو «نار»
آره بچه جون «با توان جون، اینو خوب بدون
راه برو فقط، تو راه خدا
نرو دربی، «زاخ» و «کت خدا»
مثل گوساله، میشوی فنا
مثل اون سگه، سگ بی جیا
بچه باهوش، تو دام نهیک
تو صید همون، رویاه هفت رنگ
مثل گوساله، پاهات میشه لنگ
عنی او سگه، او سگ و خرچنگ
کلهات چو زاخ، میخوره به سنت
آره به جون، توان جوون
خوب اینو بدون
راه برو فقط، تو راه خدا
کار بکن فقط، برای خدا
(امروز هم بمون، همراه خدا)
دیروز او مدنی، از پیش خدا
فردا هم می‌ری، در پیش خدا
آره بچه جون، با توان جوون
دوباره بخون.

کلاخه میگه، قار و قار و قار
چی چی دستته؟ کار و کار و کار!
چرا سه تا کار؟ توی این جنجال
اون شده دجال، این شده رمال
میگه: برادر، واسه هوادار.
برای اینکه کم، بشه بی «کار»
گوواله میگه، «مت‌ارقی ام!»
تو «هوا داری، عین «قرقی ام»
هر کسی غیر من، ارجاعیه
کسب و کار من اطلاعیه
همه حرفا، اظطراریه
همه کارا: «خرد ه کاریه»
کارای خودم، «خیلی عالیه!»
بعضی‌ها می‌گن، «بختیاری» به!
اما من می‌گم، «خیلی آنیکه»
این کار علمی، «دیالکتیکه»!
دین وايمونه، عین «هاتیکه»!
سرخ سرخ سرخ، مثل «مازیکه»!
دشمن اصلی، خود «لاستیکه»!
مثل ارجاع، چون «پلاستیکه»!
سگ همسایه، میکنه «پیکار»
هر جا که دیدیش، زود برو کنار
گازات میگیره، مثل سگ هار
واق واق واق، می‌کشه شلاق
می‌ذنه برساق، با چوب و چماق
گوست «درنده»، سخت و «یک دنده»
میدهد اخطراء! میکنه اظهار!
بر روی دیوار! میکنه «پیکار»!
دویاه زرگک، «کت» خدا شده
بین بچه‌ها، «ناخدا» شده
همراه «لنون»، پاییا شده
با هر چی «اف»، هم‌صدا شده
با «بابا نوئل»، میکنه «دوئل»!